

odi dedi; sicut habet ecclesiastica disciplina, restorationem ecclesiarum regulariter poposci, sed nullus mihi a vobis effectus est. Deinde cum vestrum cum clero meo, crudeliter mactatus sum. Ulterius me vestro examini non committo: in potestate Dei est, et domini regis, quid de me deliberet ordinare. Post episcopos tamen ei majorem domus vestrae illustrem virum Arigerum direximus, cui quid responsi dederit sua suggestione renuntiat; et instamus tamen serenissimo domino, quia nobis quid possimus facere non remansit, nec invitum ad disceptationem nostram adducere possumus: ipsi per canones appellationes omnium episcoporum commissa sunt; et cum ipse appellat, ecquid faciendum? cum nec in absentem valeamus ferre sententiam, nec contumacis locum deputare, qui se iudicibus occurrisse præclamat; maxime quia res nova est; et pontificem sedis istius apud nos audiri, nullum constat exemptum. Voluimus quod restabat pacem juxta præceptum et voluntatem vestram reddere civitati, quæ res et proposito nostro amica est, et beatitudinæ vestrorum temporum

A congruebat. Quia confusione tantæ civitatis et gemimus, et horræscimus: ad amplissimum senatum collegasque nostros secundo direximus, orantes ex verbis Apostoli, qui monet: *Quod ex vobis est, cum omnibus pacem habentes, non vosmetipsos vindicantes, charissimi, sed date locum iræ. Scriptum est etiam: Mihi vindictam, ego retribuam, dicit Dominus (Rom. xii).* Nec admonitioni clericorum defuimus, quibus regulariter volumus subvenire. Quia etiam salutare monitum contempserunt; ideo vestri erit imperi nuntio Dei respicere Ecclesiæ redintegrationem, Romanæ civitatis et provinciarum quietem. Nunc rogamus et infirmitatibus et demeritis [*Fortis Intimitati*] nostræ, quemadmodum pii domini, succurratis; quoniam calliditati sæculari sacerdotum simplicibus non sufficit, et jam diutius nostrorum mortes, et periculum propriarum patri non possumus: sed concedite nobis optatissimo præcepto vestro, ut ad ecclesias nostras liceat nos reverti, quia post hæc que suggestimus, nihil est quod a nobis possit ordiari. *Et alia manu: Optamus vobis salutem, domine princeps.*

THEODORICI, GOTHORUM REGIS,

PRÆCEPTIO TERTIA.

Flavius Theodericus rex, universis episcopis ad C synodum convocatis.

Decuerat quidem beatitudinam vestram divinæ considerationis reverentia exortum jam finisse negotium, ut vobis ordinautibus submoveri potuisset de tanta civitate confusio: maxime cum præsentis affectibus jusserimus; quemadmodum vestrum visum fuisset arbitrium, memoratum vos terminare debere certamen; dummodo sub justa ordinatione finitum, dissentientes unitati et concordia redderentur. Quam miramur de novo fuisse consultum: cum si nos de præsentem ante voluissemus judicare negotio, habito eum proceribus nostris de inquirenda veritate tractato, Deo auspice, potuissemus invenire justitiam, quæ nec præsentem sæculo, nec futuræ forsitan displicere potuisset ætati? Sed quia non nostrum judicavimus de ecclesiasticis aliquid censere negotiis: ideo vos die diversis provinciis fecimus evocare; ut sub divini timore judicii, totius certaminis vobis disponentibus causa transiret, urbiq; nostræ, Deo fa-

vente, optata per vos concordia redderetur. Nam vero eadem que dudum præsentibus intinamur oculis, nos coram Deo et hominibus absolventes; et causam Dei, quam vestra congregationis amplissimo senatui, et pacem clericis sperantes, committimus, quemadmodum visum vobis fuerit, ordinatis; nec nobis vestri expectetur forma judicii, sed vos quæ vultis ordinate. Sive discussa, sive indiscussa causa, proferre sententiam, de qua estis rationem divini judicio reddituri; dummodo, sicuti sæpe diximus, hæc deliberatio vestra provideat, ut pax senatui populoque Romano, submota omni confusione reddatur, ne qua, quod absit, post judicium turba, aut aliqua remaneat in civitate discordia. Sin autem secundum mandata nostra concordia sacratissimæ urbis a vobis fuerit restituta, tunc universitas agnoscere poterit justum sacri ordinis vestri existitisse judicium. Gratia pro nobis, domini sancti ac venerabiles Patres. Datum sub die Kalendarum Octobris.

SYNODO ECCLESIASTICÆ

VIR SPECTABILIS ANAGNOSTICUS REGIS.

Primum salutandi episcopi, et dicendam eis causa hæc agitur.

Si mihi visum fuisset, aut justitiam habuisset, ut ego debuisssem audire cum proceribus patrum mei, potueram tractare quomodo et Deo placuisset, et posteritati ingratum non fuisset, sed quia causa est Dei et clericorum, ideoque modo ad petitionem senatus vel cleri ex diversis civitatibus convenere anstites, velut Deo medio, secundum quod legitis in

Evangelio, et Apostolo ad Corinthios, hæc sequimini. Nam si meum animum requiretis, et superius dixi, quæ præcipit Deus in Evangelio, hæc sequimini. Si vero vobis visum fuerit sine discussione causam finire, aut discussam, quemadmodum visum fuerit, judicate. Meam personam nolite metuere, reddaturi rationem ante conspectum Dei: tantum est ut senatum, clerum et populum pacificum dimittatis, et quod judicaveritis scribatis. Nos autem hæc probabi-